

Evidencijski broj / Article ID:

11773107

Vrsta novine / Frequency:

Dnevna

Zemlja porijekla / Country of origin:

Hrvatska

Rubrika / Section:

Događaji

Jasmina HAVRANEK

Doktorica znanosti, ravnateljica
Agencije za znanost i visoko
obrazovanje

„Hrvatskoj treba sustav koji će našim visokim učilištima omogućiti da postanu konkurentnija u europskom, pa i svjetskom kontekstu. Nacionalna akreditacija jedan je od najvažnijih mehanizama u tom procesu“

Izazovi i važnost nacionalne akreditacije u visokom obrazovanju

Reakreditacijom visokih učilišta iz polja ekonomije, koja je ovoga ljeta ušla u završnu fazu javnom objavom prvih akreditacijskih preporuka upućenih ministru znanosti i obrazovanja, započet je po mnogo čemu jedinstven projekt u novijoj povijesti hrvatskog visokog obrazovanja. Jedinstven po tome što, prije svega, dokazuje da je osiguravanje kvalitete u hrvatskom visokom obrazovanju sada u cijelosti usustavljen, i to prema visokim europskim standardima. Važnost ovog projekta međutim ponajprije se odnosi na činjenicu da je njime Agencija za znanosti i visoko obrazovanje započela zahtjevan petogodišnji ciklus reakreditacije svih visokih učilišta koja pripadaju formalnom sustavu visokog obrazovanja Republike Hrvatske i koji će rezultirati dobivanjem sveobuhvatne i objektivne slike njegove kvalitete.

Ideja je reakreditacije da neovisni inozemni i domaći stručnjaci, a među kojima su bili i predstavnici

poslodavaca, vrednuju rad institucije na temelju propisanih minimalnih standarda i javno usvojenih kriterija kvalitete te im svojim preporukama ukazuju na propuste u zadovoljavanju minimalnih kriterija i potiču ih na daljnja poboljšanja i razvoj kvalitete. Spoznaje do kojih ćemo na ovaj način doći poslužiti će strateškim tijelima pri donošenju njihovih daljnjih odluka o razvoju visokog obrazovanja u našoj zemlji te za jačanje veza visokog obrazovanja i gospodarstva. Pozitivna ocjena visokih učilišta u postupku reakreditacije preduvjet je za produljenje dopunsice za njihov rad, a studentima i poslodavcima predstavlja jamstvo kvalitete. Dobri studiji time dobivaju prigodu pokazati svoje kvalitete, a oni manje kvalitetni bit će potaknuti na nužne promjene. Da bi spomenute promjene bile što kvalitetnije, potreban je visok stupanj odgovornosti svih sudionika, ali i partnerski odnos.

Iz mnogih je reakcija objavljenih u medijima vidljivo da i same

uprave visokih učilišta koja su obuhvaćena prvim ciklusom reakreditacije podržavaju smjer unapređenja visokog obrazovanja u našoj državi te su i same svjesne problema koje je Agencija detektirala u postupku reakreditacije pojedinih institucija. Ne čudi stoga ni interes javnosti za ovu temu kao ni brojne spekulacije o rezultatima reakreditacije, a od kojih se Agencija i ovog puta izričito ogradije jer je cijeli postupak još u tijeku.

Autonomija visokih učilišta, njihova upravljačka struktura i odgovornost »mantre« su visokog obrazovanja, a na njihovu uvažavanju počiva i postupak reakreditacije. No, nezadovoljavanje minimalnih zakonskih standarda nešto je što nijednom visokom učilištu u Hrvatskoj ne bi smjelo biti tolerirano. Na samim je visokim učilištima da svojom politikom unapređenja kvalitete i razvojnim ciljevima teže izvrsnosti i konkurentnosti na svjetskoj karti visokog obrazovanja.

Osvrnetimo li se na međunarodna iskustva, kad govorimo o kvaliteti visokih učilišta, uvidjet ćemo da je ključ uspjeha nadahnuto vodstvo s jasnom vizijom i strategijom razvoja, kao i prepoznavanje svojih komparativnih prednosti. Stratešku važnost ima i ulaganje u ljudski potencijal, ponajprije u nastavnike, ali i stvaranje profesionalne administracije koja će osigurati dobru primjenu strateških ciljeva visokog učilišta.

Posljednjih godina nebrojeno puta postavljeno je pitanje: »Kakav je sustav visokog obrazovanja Hrvatskoj potreban?« Odgovor na to pitanje nije ni jednostavan ni jednoznačan, no oko jednog nitko ne bi trebao dvojiti – Hrvatskoj je potreban sustav koji će poticati kompetitivnost i izvrsnost u svakom smislu. Sustav koji će našim visokim učilištima omogućiti da postanu konkurentnija u europskom, pa i svjetskom kontekstu. Nacionalna akreditacija jedan je od najvažnijih mehanizama u tom procesu.